

Intinerim in fiecare primavara, nu-i asa ?

De Getta Neumann

In fiecare an, negresit, cu sau fara intarziere, soseste primavara si asta-mi ajunge ca motiv de bucurie. Natura jubileaza, mugurii plesnesc, florile se infoiaza, pamantul musteste de forte noi, iar cocosul cu creasta rosie-foc care-mi iese in cale, ma fixeaza mandru, chiar sfidator, iar eu ii raspund cu un zambet larg. Intinerim in fiecare primavara, nu-i asa ?

Reunited

Anca a zambit unui graur!

Speranta ramane. Am primit de la Agnes si Tibi Schatteles din Ottawa o stare care m-a emotionat.

La concursul de canotaj de la competitia pentru persoane cu handicap fizic din Italia, medalia de aur a fost castigata de Moran Samuel din Israel. S-a ivit o mica problema : italienii nu pregatisera CDul cu imnul national "Hatikva" (Speranta). Tanara sportiva, paralizata de la talie in jos, a luat microfonul si a cantat imnul cu o voce calda, in care vibra emotia triumfului asupra infirmitatii, dar si emotia de a fi cetateana unei tari, tinere de 63 de ani. In interviul dat dupa festivitate, Moran Samuel a spus : "Daca privesti un obstacol ca pe un obstacol, este foarte probabil ca te va dobori. Daca il privesti ca o chemare la lupta, vei face tot posibilul sa-l invingi. "

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=W9ppv7v1b-Q#!

Avem motive sa speram. In ziarul german *Die Zeit*, am citit un lung articol, *Die Nahost-Klinik*, (Clinica din Orientul Apropiat), despre spitalul Hadassah de pe Muntele Scopus in Ierusalim. In acest spital nu are importanta pentru pacienti si medici, pentru israelieni si palestinieni, evrei si musulmani, cine de unde vine. Imi aduc aminte cum tatal meu, dupa o consultatie la Hadassah, povestea cat de uman s-a purtat cu el un medic arab israelian. Omul, nu apartenenta etnica sau politica conteaza. In anul 2000, pe vremea atentatelor teroriste, zilnic soseau la spital raniti : paturile cu victimele atentatelor se aliniau pe o parte, pe cealalta se insiruiau teroristii. Toti au fost ingrijiti deopotriva. Azi vin pacienti din Iordania de Vest si din Gaza, iar personalul medical este pestrut. De ar functiona tot asa pe plan politic !

Un moment de seninatate, de apropiere sufleteasca, am trait la comemorarea Yom Hashoah, ziua dedicata memoriei victimelor Holocaustului la Geneva. S-au adunat vreo 800 de oameni, membri ai comunitatii, reprezentanti ai autoritatilor, multi tineri, oameni de bine. Intr-o atmosfera de reculegere, un supravietuitor al Holocaustului sau un membru al miscarii de Rezistenta a aprins o lumanare impreuna cu un tanar. "Kaddish", rugaciunea pentru morti a fost pronuntata de rabinii comunitatilor evreiesti din Geneva. Au vorbit simplu, sincer si emotionant, doamna primar si doamna consiliera de stat a cantonului Geneva. Am vazut un

film documentar, *Laci bacsj*, realizat de elevi, despre Lászlo Somogyi-Singer, decedat recent. Laci bacsj, supravietuitor al Holocaustului, avea mintea agera, era jovial si bun. Ochii ii scaparau de inteligenta, umor si de acea intelepciune trista pe care am intalnit-o adesea la cei care au trecut prin Shoah. Mergea in scoli sa povesteasca despre suferintele prin care a trecut el, familia lui, poporul sau. Tinerii l-au inteles si l-au iubit.

In sala comunala din Carouge, cartier din Geneva, in amintirea lui Laci bacsj, a rasunat cantecul hasidic *Szol a kakas mar*, ca de Pesach, odinioara, la Timisoara. Yom Hashoah s-a desfasurat intr-un spirit sobru si demn, profund uman, in spiritul care anima pe Moran Samuel si pe medicii de la Hadassah.

Anca Buzatu, *Ce m-a bucurat*

<https://picasaweb.google.com/107720458078619778635/CeMABucuratMai2012?authkey=Gv1sRgCI3yxsfZxrGVQg#>